

Název práce: Proces
Jméno autora: Alžběta Janevská
Typ práce: Bakalářská práce
Fakulta/ústav: Fakulta architektury
Katedra/ústav: 15119 Ústav urbanismu
Oponent práce: MgA. Lenka Milerová

Do celkového ohodnocení musím zahrnout oba semestry. Projekt má neuvěřitelnou sílu v urbanismu. Alžběta se pustila do mnohokrát prověřovaného bolavého místa. Velice svébytným způsobem jej zacelila. V měřítku urbanismu šla dál za hranice opatrnosti a všednosti. Srostlice budovy reaguje na všechny směry v území. Obdivuju s jakou vervou se do projektu vložila. Ze stejné pozice pak cítím trochu oslabení při řešení domu samotného. Tuším, že je takto velké měřítko příliš velké sousto a v omezeném čase školního roku je skoro až nemožné kriticky zhodnocovat strukturu tak velké budovy. Přesněji řečeno budovy obytné.

Budova se skládá ze čtyř křídel. Dvě podél silnice a dvě přemostění. Nejen požadavky na oslunění, ale v tomto kontextu především orientace k ulicím by měla generovat polohu pavlače a bytových jednotek. Hluk a jeho eliminace měl být hlavní parametr pro návrh architektury. Výtka se týká především východního podélného křídla, jehož pavlač do vnitrobloku nepřináší žádná pozitiva. Specifickou situací jsou přemostňující křídla, jež by na hluk mohly reagovat například zdvojenou fasádou, umožňující tichého provětrání obytných místností. Detailněji řešené západní křídlo je orientované správně.

Návrh v počátku zpracování projektové dokumentace prošel úpravou v podobě přesunutí vertikálních komunikací. Tak jak je prezentováno v prováděcím projektu, trochu vytrženo z kontextu celého projektu, není zřejmé, jaký vliv bude mít na celkový provoz v domě. Zdá se, že vertikálním komunikacím jsou obětovány příliš lukrativní polohy. Jejich proporce utilitárně vycházejí z podzemního půdorysu parkování. Do rytmické struktury typického podlaží se ale tubus nehodí. Doporučovala bych se nad polohou jader zamýšlet systematictěji. Umisťovat je například do kloubů, míst křížení, kde vzniká atypická situace a snažit si hlídat rytmiku, opakování modulu.

Dispozice samotných bytů a s tím spojená část interiéru kvalitu projektu opět dorovnávají. Cením, že se Alžběta nezalekla typologie pavlačového domu a požadavky PBR byly východiskem pro návrh prostoru pavlače a vstupních zimních zahrad.

Výraz pavlačového domu je udán především samotnou pavlačí. Proto je škoda, že v architektonickém detailu nebyl zpracován tento prvek. Možná by se v tento moment Alžbětě otevřela ona celá sada otázek: Jak má být uloženo okno? Jakou má mít barvu? Stačí mi bílá hladká fasáda s polystyrenem? Nerezové zábradlí trubkové zábradlí? Možná by byla Alžběta nucená proniknout mezi reference současných bytových staveb, ne u nás, ale především v zahraničí. Pak by se dům z takového současného českého standardu vymanil a stal se z něj nadčasový názor a odpověď na otázku Jak budeme bývat? Nejde totiž jen o tvar domu, tedy urbanismus, ale i o jeho materiálové kvality a výraz.

Prováděcí dokumentace nastavuje jakost budovy. Což nemusí znamenat přílišné pozlátko. Může to znamenat naopak i trochu punku. Přesně podle toho, komu je budova směřovaná. V tomto případě bych čekala trochu svěžejší a ležérnější přístup. Konstrukční řešení se zdá být velice standardizované.

Kritika tím ale nemíří pouze na Alžbětu. Ze své pozice nedokážu tušit, do jaké hloubky jsou studenti vybízeni uvažovat, jak vyjádřit koncept skrze konstrukční řešení a jak by požadavek na udržitelnost mohl ovlivnit výraz.

Nemyslím si, že by Alžběta neuměla na tyto otázky odpovědět, kdyby se jí všechny otevřely. Je to míra zkušeností a praxe. Alžběta je na samém začátku a přesto dokázala zpracovat velice kvalitní projekt. Věřím, že se její talent s každým dalším projektem bude jen prohlubovat a nejistoty zmíněné výše zmizí. Moc držím palce v dalším studiu a tvorbě!

Hodnotím známkou B.